

Les fusions arriben a les caixes rurals

La crisi i el sotrac financer del darrer any i mig no han aconseguit que les dues principals caixes valencianes, CAM i Bancaixa, superen els recels per a una hipotètica fusió. La inacció de les dues principals entitats del País Valencià ha estat resposta des de l'àmbit de les caixes rurals. Setze rurals, encapçalades per Ruralcaixa i repartides per tot el territori valencià, han fet un pas endavant per configurar el grup Caixes Rurals del Mediterrani (CRM), en la concentració financera valenciana d'abast més ampli des de la unió liderada per les caixes d'estalvis de València i Castelló el 1991 per crear l'actual Bancaixa.

El nou grup, que començarà a operar al mercat el primer semestre del 2010, el conformen les rurals de l'Alcora, les Alqueries, Vilavella, Nules, Xilxes, el Villar, Torrent, Altea, Borriana, Callosa d'en Sarrià, l'Alcúdia, Almenara, Vilafamés i Algemés, a més de Ruralcaixa. Suma uns actius d'11.326 milions d'euros,

Ruralcaixa ha encapçalat un procés de concentració a què s'han afegit quinze caixes rurals més.

La creació de Caixes Rurals del Mediterrani, nom del nou grup, evita una incipient intromissió de caixes foranes al País Valencià.

593 oficines i al voltant de 2.500 treballadors. Ruralcaixa serà l'entitat que actuarà de capçalera i serà la responsable de la consolidació dels comptes de totes les caixes integrades. Una volta es done carta de naturalesa defi-

nitiva a Caixes Rurals del Mediterrani –el 31 de juliol només se'n va signar el protocol per a iniciar-ne la constitució–, el grup cooperatiu comptarà amb òrgans de govern conjunt, amb una sola assemblea general, un consell rector i un comitè de direcció. A l'acte de presentació de la nova entitat no es va descartar que en el cas que hi haja duplictat d'oficines s'unifiquen. Oficialment, els objectius de la fusió de les rurals són millorar l'organització i l'eficiència amb economies d'escala, disposar d'un *rating* únic, tot i que es mantindrà la personalitat jurídica de cada caixa i el nom de cada entitat, i aconseguir més presència als mercats.

Nou horitzó. El naixement de Caixes Rurals del Mediterrani –entitat a la qual no es descarta que s'afeguen més caixes– obre una nova etapa per a les rurals que operen al País Valencià i posa punt i a banda a un procés de fusió que ha estat esperonat des del Banc d'Espanya. Per aconseguir-ho, han hagut de prescindir de qui durant un quart de segle fou president de Ruralcaixa, Luis Juarez. L'ex-president (va renunciar al càrrec al juny) s'havia convertit en el principal escull per a materialitzar una fusió desitjada des d'àmbits financers. Home procedent del món del cooperativisme agrari, de caràcter fort i estil personalista, havia governat aquests

Les pretendents de la CAM

Mentre les caixes rurals valencianes fan passes en un escenari financer que reclama fusions, la Caixa d'Estalvis del Mediterrani (CAM) no diu ni sí ni no a Caja Madrid, tot i que a començament de la setmana passada transcendí que l'entitat que dirigeix Miguel Blesa pensa seriosament en la possibilitat d'encapçalar una fusió amb la valenciana i Caixa Galícia. L'entitat amb seu a Alacant no descarta la possibilitat, si bé –segons que va reconèixer el seu president, Modesto Crespo– no han tingut “cap contacte oficial” amb els madrilenys. No obstant això, Crespo va admetre que la CAM “resta oberta a qualsevol oferta que pugui arribar de qualsevol caixa”. El silenci de la Generalitat Valenciana (a Galícia, la Xunta va rebutjar frontalment la hipotètica fusió) atia les especulacions que fan pensar en una fusió de les entitats que són número dos i quatre en el rànquing de

caixes d'estalvis. La falta de definició del principal directiu de la CAM contrasta, a més, amb els recels manifestats de la caixa per a unir-se amb l'altra gran entitat valenciana, Bancaixa.

Això no obstant, la setmana passada la posició de la CAM va trobar el suport del *lobby* de l'Associació Valenciana d'Empresaris (AVE). Aquest grup de pressió és partidari de les unions intercomunitàries i rebutja una fusió entre CAM i Bancaixa perquè, entre més coses, eliminaria llocs de feina, no faria créixer l'espai d'actuació de l'entitat resultant i evitaria dependre d'un únic mercat geogràfic. Tanmateix, l'AVE també adverteix que les caixes valencianes han de liderar els processos de concentració (“integrar i no ser integrades”), la qual cosa sembla difícil en el cas d'una hipotètica fusió amb Caja Madrid.

darrers 25 anys amb mà de ferro la principal caixa rural valenciana. Tot i ocupar un càrrec que habitualment té una funció més protocol·lària que no executiva, l'ex-president governava Ruralcaixa a la seua manera. Per a això, Juares comptà amb l'aixopluc del Partit Popular, en l'òrbita del qual s'havia situat sempre.

Aquests darrers anys al capdavant de l'entitat han estat especialment sonats, amb distanciaments reiterats amb els seus directors generals. Amb Joaquín Añó, que va dur les regnes de Ruralcaixa des del 2002 al 2007, Juares tingué agres disputes que acabaren amb una destitució fulminant. Añó fou substituït per Juan José Arrieta, que només hi durà setze mesos. La seua destitució, disfressada de renúncia per "motius personals i compromisos familiars", va encendre les alarmes al Banc d'Espanya, preocupat per la inestabilitat orgànica de l'entitat i per uns resultats financers deficients.

Tot plegat va esperonar la intervenció del regulador espanyol. L'home triat per a la missió de redreçar els comptes de resultat i, sobretot, suportar la peculiar personalitat de Juares fou Juan Antonio Gisbert. Gisbert, que aleshores ocupava el càrrec de director d'inversió i finances de l'Institut de Crèdit Oficial, era un veterà en àmbits financers valencians i tenia experiència a entomar situacions complicades. Havia estat director general de la Caixa d'Estalvis del Mediterrani (CAM), des del 1992 fins al 2001. El gener d'aquell any va dimitir després d'arrossegar una complicada relació amb el president de la Generalitat d'aleshores, Eduardo Zaplana. El president volia una fusió de la CAM i Bancaixa, i Gisbert s'hi oposava.

Paradoxalment, Gisbert arribava al capdavant de la principal rural valenciana per fer allò que no havia volgut fer a la CAM. Des del juliol del 2008, el nou director de Ruralcaixa ha estat l'encarregat de capitanejar el procés de concentració que ara ha culminat amb la creació de Caixes Rurals del Mediterrani. Pel camí, hi ha quedat la renúncia de Luis Juares com a president de Ruralcaixa, una peça que calia eliminar per materialitzar la fusió, car algunes de les caixes que han participat en l'operació temien posar-se sota

Seu de Ruralcaixa, entitat que encapçala el nou grup cooperatiu valencià. A baix, els presidents de les 16 entitats que formaran Caixes Rurals del Mediterrani, el dia 31 de juliol a l'acte de signatura del protocol.

l'òrbita d'una entitat encapçalada per una persona amb el perfil de Juares. De fet, a la nota que Ruralcaixa va enviar amb motiu de la renúncia del principal mandatari es reconeixia que l'abandonament responia "al desig de Luis Juares de facilitar la creació d'un gran grup cooperatiu amb més caixes rurals" del País Valencià, "sense que la seua figura en condicione la constitució". Sense Juares, l'acord per a crear Caixes Rurals del Mediterrani fou cosa de setmanes. Gisbert és ara l'encarregat de dirigir el procés, sense desatendre el redreçament d'una Ruralcaixa que el primer trimestre del 2008 va tenir uns descens del 66% de beneficis i uns morositat del 6,78%, percentatges molt superiors als que es consideren acceptables.

Rurals amb accent valencià. La creació de Caixes Rurals del Medi-

terrani té una transcendència que va molt més enllà dels beneficis per a les pròpies entitats. L'operació desactiva els senyals d'alarma d'una hipotètica absorció de caixes rurals valencianes per part d'entitats foranes. Recordem que el mes de maig Cajamar, entitat amb seu a Almeria, anuncià la formació d'un grup cooperatiu amb les valencianes Cajacampo, Caixa Rural d'Albalat dels Sorells i Caixa Rural de Casinos. El nou grup suma 26.327 milions en actius, cosa que el converteix en el principal grup cooperatiu de l'estat espanyol. La nova entitat compta amb prou múscul financer per a atraure més entitats. La incursió de Cajamar en territori valencià sembla haver accelerat l'acostament que ha fet nàixer Caixes Rurals del Mediterrani.

Violeta Tena